

РЕШЕНИЕ

№ 6423

гр. София, 30.10.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 06.10.2023 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Силвия Димитрова

ЧЛЕНОВЕ: Евгения Баева

Елена Попова

при участието на секретаря Цветелина Заркова и при участието на прокурора Десислава Кайнакчиева, като разгледа дело номер **6747** по описа за **2023** година докладвано от съдия Силвия Димитрова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 и сл. АПК, вр. чл.63в ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба от А. П. от [населено място] срещу Решение №2260 от 15.05.2022 г., постановено по АНД №4931/2022 г. по описа на СРС, 110-ти състав, с което е потвърдено Наказателно постановление №СО-33-А-21-01-264/04.08.2021 г., издадено при условията на заместване от Зам.-кмета на СО Д. Б.. Със същото на касатора е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 300 лева за извършено нарушение на чл.209а, ал.1 от Закона за здравето, вр. т.І,7 от Заповед №РД-01-273/29.04.2021 г. на Министъра на здравеопазването. В жалбата не са наведени конкретни доводи за неправилност на обжалвания съдебен акт, като е изразено общо недоволство от същия с твърдение, че констатациите на съда почиват на предположения, а не на фактически обстоятелства, установени по делото. Представените от касатора в съдебно заседание писмени допълнителни съображения от адв. Д. В. от САК не следва да се разглеждат, доколкото липсва пълномощно за процесуално представителство в настоящата инстанция.

Ответникът Столична община, не е изразил становище по касационната жалба.

Участващият в касационното производство прокурор от СГП дава заключение, че жалбата е неоснователна.

В настоящото производство от страните не са представени нови писмени

доказателства за установяване на касационните основания.

Административен съд - София-град, XXI касационен състав, в качеството си на касационна инстанция, като взе предвид наведените в жалбата доводи и като съобрази разпоредбата на чл.218 АПК, приема следното:

Касационната жалба е подадена в установения с чл.211, ал.1 АПК 14-дневен срок от надлежна страна срещу подлежащ на касационна проверка валиден и допустим съдебен акт и същата е процесуално допустима. Разгледана по същество жалбата е и основателна.

Предмет на съдебен контрол в производството пред СРС е било Наказателно постановление №СО-33-А-21-01-264/04.08.2021 г., издадено при условията на заместване от Зам.-кмета на СО Д. Б.. Със същото на А. П. от [населено място] е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 300 лева за извършено нарушение на чл.209а, ал.1 от Закона за здравето, вр. т.І,7 от Заповед №РД-01-273/29.04.2021 г. на Министъра на здравеопазването за това, че на посочените дата и място - 14.05.2021 г., около 12,55 ч.,като лице, намиращ се в търговски обект – аптека – закрито обществено място, не е изпълнила въведената противоепидемична мярка със заповед на министъра на здравеопазването, като няма поставена защитна маска за лице за еднократна или многократна употреба, покриваща изцяло носа и устата – от основата на носа до брадичката.

След като е събрал относимите и допустими доказателства СРС е приел, че безспорно е установено извършеното нарушение. Установено е, че както АУАН, така и НП са издадени от териториално и материално компетентни органи, като компетентността на актосъставителя произтича от заеманата длъжност: „старши инспектор“ в Столичен инспекторат към Столична община, в уверение на което е приложената длъжностна характеристика, изрично оправомощен в т.7 от Заповед №2654/22.10.2020 г. и т.2.1 от Заповед №2661/22.10.2020 г., издадени от кмета на Столична община, да съставят АУАН по реда на чл.209а, ал.3 от ЗЗ. Компетентността на АНО да издаде процесното НП произтича пряко от закона, съгласно разпоредбата на чл.209а, ал.4 от ЗЗ. СРС не е констатирал допуснати в хода на административнонаказателното производство съществени по тежест процесуални нарушения, които да са довели до нарушаване правото на защита на жалбоподателката до степен да не може да разбере за какво точно нарушение е ангажирана административнонаказателната ѝ отговорност. Прието е също, че нарушението е правилно квалифицирано правно, като наложено административно наказание е в минималния, предвиден в закона размер, при съобразяване тежестта на нарушението и постигане на целите по чл.12 от ЗАНН. Разгледана е разпоредбата на чл.28 ЗАНН, като мотивирано е прието, че не са налице предпоставките за нейното приложение. По тези съображения НП е потвърдено.

В касационната жалба не са посочени конкретни пороци на съдебното решение на СРС, поради което и съобразно разпоредбата на чл.218 АПК касационната инстанция дължи произнасяне само по въпросите за валидност, допустимост и съответствие с материалния закон

Като извърши служебно проверка на основание чл. 218, ал. 2 АПК и въз основа на фактите, установени от районния съд, съгласно чл. 220 от АПК, настоящият състав намира, че решението е валидно и допустимо. В тази връзка решаващият състав на съда съобрази, че това решение е постановено по отношение на акт, който подлежи на съдебен контрол, като произнасянето е извършено от компетентен съд в рамките на правомощията му.

Районният съд е събрал необходимите и относими доказателства; в обжалваното решение е изложил подробни мотиви относно преценката на доказателствата, която е извършил. Въз основа на последните е направил изводи, които настоящият състав изцяло споделя и към които препраща на основание чл.221, ал.2, изр.2 АПК. В тази връзка неоснователни са доводите на касатора, че констатациите на съда почиват на предположения, а не на фактически установявания. Относимите към предмета на спора факти са установени безспорно със събраните в хода на въззивното производство писмени и гласно доказателства.

Съгласно чл.209а, ал.1 от Закона за здравето който наруши или не изпълни въведени с акт на министъра на здравеопазването или директор на регионална здравна инспекция противоепидемични мерки по чл. 63, ал. 1 или 2, освен ако деянието съставлява престъпление, се наказва с глоба от 300 до 1000 лв. Видно от нормата, тя съдържа в себе си както правило за поведение, така и санкция за неизпълнение на това правило. СРС е приел, че от събраните по делото доказателства е установено по безспорен начин, че на посочените дата и място наказаното лице се е намирало на закрито обществено място – търговски обект, без да има поставена на лицето си защитна маска. С оглед на изложеното лицето е осъществило от обективна и субективна страна състава на нарушението, визирано в разпоредбата на чл.209а, ал.1 от Закона за здравето.

Не се споделя обаче изводът на СРС за липса на предпоставки за приложение на чл.28 от ЗАНН. За да е налице маловажен случай следва извършеното нарушение с оглед на липсата или незначителността на вредните последици или с оглед на други смекчаващи обстоятелства да представлява по-ниска степен на обществена опасност в сравнение с обикновените случаи на нарушение от съответния вид (чл. 93, т. 9 НК). Разпоредбата на чл.28 ЗАНН е обща и е приложима и в случаите на формални нарушения, каквото е нарушението, за което е наложено административно наказание на жалбоподателката. За да формира извод за по-ниската степен на обществена опасност на нарушението, съдът съобрази установеното, че жалбоподателката е била в търговския обект само с колежката си, без да е имало клиенти, при което с поведението си не е застрашила живота и здравето на гражданите, посещаващи аптеката. Съдът намери, че обществената опасност на нарушението е значително по-ниска от обществената опасност на други нарушения от този вид и конкретното нарушение е засегнало в минимална степен обществените отношения, обект на защита. Наказващият орган е следвало да отчете незначителната степен на засягане на защитените обществени отношения, да приложи чл. 28 ЗАНН. Съгласно ТР № 1/12.12.2007 г. на ОСНК на ВКС преценката на АНО за маловажност на случая по чл. 28 ЗАНН се прави по законосъобразност и подлежи на съдебен контрол. Когато съдът констатира, че предпоставките на чл. 28 ЗАНН са налице, но наказващият орган не го е приложил, това е основание за отмяна на наказателното постановление поради противоречието му със закона. Към датата на постановяване на съдебното решение е в сила разпоредбата на чл. 63, ал.2, т.2 ЗАНН /в сила от 23.12.2021 г./, съгласно която когато отменя наказателното постановление по съображения, че нарушението е маловажно, съдът предупреждава нарушителя, че при извършване на друго административно нарушение от същия вид, представляващо маловажен случай, в едногодишен срок от влизането в сила на съдебния акт, за това друго нарушение ще му бъде наложено административно наказание. Доколкото обаче цитираната разпоредба не е била действащо право към датата на извършване на нарушението и

доколкото е по-неблагоприятна за нарушителя, предвид последиците, които настъпват за него - определяне на едногодишен срок от влизане в сила на съдебния акт, за извършено нарушение в рамките на който ще му бъде наложено административно наказание, на основание чл.3, ал.2 ЗАНН съдът счита, че следва да приложи по-благоприятната за жалбоподателя уредба, действала до 23.12.2021 г., която предвижда, че в случаите, когато установи, че са налице основанията на чл.28 ЗАНН, съдът отменя наказателното постановление, без да предупреждава нарушителя по см. на чл.63, ал.2, т.2 ЗАНН.

Горните аргументи мотивират съда да постанови решение, с което да отмени решението на въззивния съд и вместо него да постанови друго, с което да отмени НП. Водим от гореизложеното и на основание чл.221, ал.2 и чл.222, ал.1 АПК, вр. чл.63в ЗАНН Административен съд – София-град, XXI касационен състав

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ Решение №2260 от 15.05.2022 г., постановено по АНД №4931/2022 г. по описа на СРС, 110-ти състав и вместо него постановява:

ОТМЕНЯ Наказателно постановление №СО-33-А-21-01-264/04.08.2021 г., издадено при условията на заместване от Зам.-кмета на СО Д. Б., с което на А. П. от [населено място] е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 300 лева за извършено нарушение на чл.209а, ал.1 от Закона за здравето, вр. т.І,7 от Заповед №РД-01-273/29.04.2021 г. на Министъра на здравеопазването.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.